

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2009/12/EK

(2009. gada 11. marts)

par lidostas maksām

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 80. panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

veidu, jo, šādam regulējumam izstrūkstot, pamatprasības attiecībās starp lidostas administrāciju un lidostas lietotājiem var netikt izpildītas. Šāda regulējuma sistēma nedrīkstētu skart dalībvalsts iespēju noteikt, vai un kādā mērā var ņemt vērā ieņēmumus no lidostas komercdarbības, lai noteiktu lidostas maksas.

(3) Šī direktīva būtu jāpieņem tā, lai lidostām Kopienā, kuru lielums pārsniedz minimālo, jo attiecībā uz mazu lidostu vadību un finansējumu nav nepieciešams piemērot Kopienas regulējumu.

(4) Turklāt dalībvalstī, kur nevienas lidostas lielums nepārsniedz minimāli nepieciešamo šīs direktīvas piemērošanai, ir viena lidosta ar vislielāko pasažieru skaitu, un šāds privileģēts stāvoklis ļauj to uzskatīt par iebraukšanas punktu šajā dalībvalstī, tāpēc uz šo lidostu attiecināma šī direktīva, lai tādējādi nodrošinātu svarīgākos pamatprincipus attiecībās starp lidostas administrāciju un lidostas izmantotājiem, jo īpaši maksu pārredzamības un lidostas izmantotāju nediskriminācijas ziņā.

(1) Lidostu galvenais uzdevums un komercdarbība ir nodrošināt pakalpojumus gaisakuģiem no to nolaišanās līdz pacelšanās brīdim, kā arī pasažieru un kravu apkalpošanu, lai gaisa pārvadātāji varētu sniegt gaisa pārvadājumu pakalpojumus. Tādēļ lidostas piedāvā aprīkojumu un pakalpojumus, kuri ir saistīti ar gaisakuģu darbību, pasažieru apkalpošanu un kravu apstrādi un kuru izmaksas pamatā sedz no lidostas maksām. Lidostas administrācijām, kas nodrošina aprīkojumu un pakalpojumus, par kuriem tiek noteiktas lidostas maksas, būtu jācenšas darboties rentabli.

(2) Ir jāizveido kopēja regulējuma sistēma attiecībā uz lidostas maksu pamatiezīmēm un maksu noteikšanas

(5) Lai veicinātu teritoriālo kohēziju, dalībvalstīm būtu jādod iespēja piemērot vienotu maksu sistēmu, kas aptvertu lidostu tīklu. Ekonomiskajiem pārvedumiem no vienas lidostas uz citu šādos tīklos būtu jāatbilst Kopienas tiesību aktiem.

(6) Transporta plūsmu sadalījuma dēļ dalībvalstīm būtu jābūt iespējai atļaut lidostas administrācijai lidostām, kas sniedz pakalpojumus vienā un tajā pašā pilsētā vai konurbācijā, piemērot vienotu un pārredzamu tarififikācijas sistēmu. Ekonomiskajiem pārvedumiem no vienas šādas lidostas uz citu būtu jāatbilst attiecīgajiem Kopienas tiesību aktiem.

⁽¹⁾ OV C 10, 15.1.2008., 35. lpp.

⁽²⁾ OV C 305, 15.12.2007., 11. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2008. gada 15. janvāra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts), Padomes 2008. gada 23. jūnija Kopējā nostāja (OV C 254 E, 7.10.2008., 18. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2008. gada 23. oktobra Nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta). Padomes 2009. gada 19. februāra Lēmums.

(7) Stimuli, lai sāktu jaunus maršrutus, kas sekmētu, *inter alia*, neizdevīgākā stāvoklī esošu vai attālāku reģionu attīstību, jāpiešķir tikai saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem.

- (8) Maksu iekasēšana par aeronavigācijas pakalpojumu un lidlauka pakalpojumu sniegšanu ir jau izskatīta attiecīgi Komisijas Regulā (EK) Nr. 1794/2006 (2006. gada 6. decembris), ar ko nosaka kopēju tarififikācijas sistēmu aeronavigācijas pakalpojumiem ⁽¹⁾ un Padomes Direktīvā 96/67/EK (1996. gada 15. oktobris) par pieeju lidlauka sniegto pakalpojumu tirgum Kopienas lidostās ⁽²⁾. Maksas, ko uzliek par palīdzības finansēšanu invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, regulē ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2006 (2006. gada 5. jūlijs) par invalīdu un personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām tiesībām, ceļojot ar gaisa transportu ⁽³⁾.
- (9) Starptautiskās Civilās aviācijas organizācijas padome (ICAO padome) 2004. gadā pieņēma lidostas maksu politiku, kas, *inter alia*, ietvēra arī principus attiecībā uz to saikni ar izmaksām, nediskrimināciju un lidostu ekonomiskā regulējuma neatkarīgu mehānismu.
- (10) ICAO padome ir paudusi uzskatu, ka lidostas maksa ir maksājums, kas īpaši ir paredzēts un tiek piemērots, lai segtu izdevumus, kas rodas, nodrošinot aprikojumu un pakalpojumus civilajai aviācijai, savukārt nodoklis ir maksājums, kas paredzēts, lai vairotu valsts valdību vai vietējo pašvaldību ieņēmumus, un tos parasti nenovirza civilajai aviācijai kopumā vai saistībā ar konkrētām izmaksām.
- (11) Lidostas maksām būtu jābūt nediskriminējošām. Būtu jānosaka obligāta regulāru konsultāciju procedūra starp lidostas administrāciju un lidostas lietotājiem, paredzot iespēju jebkurai no pusēm vērsties pie neatkarīgas uzraudzības iestādes, ja lidostas lietotāji apstrīd kādu lēmumu par lidostas maksām vai maksu sistēmas izmaiņām.
- (12) Lai nodrošinātu lēmumu objektivitāti un šīs direktīvas pareizu un efektīvu piemērošanu, katrā dalībvalstī būtu jāizveido neatkarīga uzraudzības iestāde. Šīs iestādes rīcībā būtu jābūt visiem nepieciešamajiem personāla, speciālu zināšanu un finanšu resursiem savu uzdevumu veikšanai.
- (13) Lidostu lietotājiem ir būtiski regulāri saņemt informāciju no lidostas administrācijas par to, kā un uz kāda pamata tiek aprēķinātas lidostas maksas. Šāda pārredzamība sniegtu gaisa pārvadātājiem ieskatu lidostas izmaksās un priekšstatu par lidostas investīciju produktivitāti. Lai lidostas administrācija varētu atbilstīgi novērtēt turpmāku ieguldījumu vajadzību, lidostas lietotājiem būtu laikus jāsniedz lidostas administrācijai informācija par visām savas darbības prognozēm, attīstības projektiem un īpašām prasībām un ierosinājumiem.
- (14) Lidostu administrācijām būtu jāinformē lidostu lietotāji par lielākajiem infrastruktūras projektiem, jo tie būtiski ietekmē lidostas maksu sistēmu vai lielumu. Šāda informācija būtu jāsniedz, lai būtu iespējama infrastruktūras izmaksu pārraudzība un lai attiecīgajā lidostā nodrošinātu piemērotu un rentablu aprikojumu.
- (15) Lidostu administrācijām būtu jādod iespēja piemērot tādas lidostas maksas, kas atbilst infrastruktūrai un/vai sniegto pakalpojumu līmenim, jo gaisa pārvadātāju likumīgās interesēs ir pieprasīt no lidostas administrācijas tādus pakalpojumus, kas ir atbilstīgi cenas un kvalitātes attiecībai. Tomēr diferencētai infrastruktūrai vai pakalpojumiem bez diskriminācijas jābūt pieejamiem visiem pārvadātājiem, kas tos vēlas izmantot. Ja pieprasījums pārsniedz piedāvājumu, piekļuve būtu jānosaka pēc objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, kurus izstrādā lidostas administrācija. Jebkādai lidostas maksu diferenciacijai jābūt pārredzamai, objektīvai un pamatotai ar skaidriem kritērijiem.
- (16) Lidostas lietotājiem un lidostas administrācijai būtu jābūt iespējai noslēgt līgumu par pakalpojumu apjomu, ņemot vērā sniegto pakalpojumu kvalitātes atbilstību lidostas maksām. Sarunas par sniegto pakalpojumu kvalitātes atbilstību lidostas maksām varētu risināt kā daļu no konsultēšanās procesa.
- (17) Dažādās dalībvalstīs pastāv dažādas sistēmas attiecībā uz lidostas ieguldījumu priekšfinansējumu. Dalībvalstīs, kurās tiek izmantots priekšfinansējums, dalībvalstīm vai lidostām būtu jāpiemēro ICAO politikas nostādnes un/vai jāizstrādā pašām savi aizsardzības pasākumi.
- (18) Šai direktīvai nevajadzētu skart Līgumu, jo īpaši tā 81. un 89. pantu.
- (19) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, noteikt kopējus principus lidostas maksu iekasēšanai Kopienas lidostās, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo to līmenī lidostas maksu sistēmu nevar vienoti ieviest visā Kopienā, un to, ka minētās rīcības mēroga vai iedarbības dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai,

⁽¹⁾ OV L 341, 7.12.2006., 3. lpp

⁽²⁾ OV L 272, 25.10.1996., 36. lpp.

⁽³⁾ OV L 204, 26.7.2006., 1. lpp.

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets

1. Šī direktīva nosaka kopējus principus lidostas maksu iekasēšanai Kopienas lidostās.

2. Šo direktīvu piemēro visām lidostām, kuras atrodas teritorijā, uz ko attiecas Līgums, un kuras ir atvērtas komerciālai satiksmei, un kuru gada apgrozījums pārsniedz piecus miljonus pasažieru, kā arī uz lidostu ar lielāko pasažieru skaitu katrā dalībvalstī.

3. Dalībvalstis publicē sarakstu, kurā iekļauj tās lidostas savā teritorijā, kurām piemēro šo direktīvu. Minēto sarakstu pamato ar Komisijas (*Eurostat*) datiem un ik gadu atjaunina.

4. Šo direktīvu nepiemēro maksājumiem, kurus iekasē kā atlīdzību par aeronavigācijas pakalpojumiem ceļā un termināļos saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1794/2006, vai maksājumiem, kurus iekasē kā atlīdzību par lidlauka pakalpojumiem, kas minēti Direktīvas 96/67/EK pielikumā, vai maksājumiem, kurus iekasē, lai finansētu palīdzību pasažieriem invalīdiem un pasažieriem ar ierobežotām pārvietošanās spējām saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1107/2006.

5. Šī direktīva neskar katras dalībvalsts tiesības piemērot papildu reglamentējošus pasākumus, kuri atbilst šai direktīvai vai citiem atbilstīgiem Kopienas tiesību aktiem, attiecībā uz jebkuru lidostas administrāciju, kura atrodas attiecīgās dalībvalsts teritorijā. Tie var būt ekonomiskas pārraudzības pasākumi, piemēram, maksu sistēmu un/vai maksu lieluma apstiprināšana, tostarp maksu iekasēšanas metodes, kas balstās uz stimulējošiem noteikumiem, vai maksimālo cenu regulējums.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā:

1) "lidosta" ir jebkura zemes platība, kas ir īpaši ierīkota, lai nodrošinātu gaisakuģu nolaišanos, pacelšanos un manevrēšanu, tostarp palīgiekārtas, kas ir saistītas ar minētajām darbībām atbilstīgi gaisa satiksmes un pakalpojumu prasībām, tai skaitā iekārtas, kas nepieciešamas komerciālo gaisa pārvadājumu pakalpojumu veikšanai;

2) "lidostas administrācija" ir iestāde, kuras mērķis – attiecīgā gadījumā apvienojumā ar citiem pasākumiem vai bez tiem – saskaņā ar valsts tiesību aktiem, noteikumiem vai līgumiem ir lidostas vai lidostu tīkla infrastruktūras administrēšana un vadība un attiecīgās lidostas vai lidostu tīkla dažādo operatoru darbības koordinēšana un kontrole;

3) "lidostas lietotājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas atbild par pasažieru, pasta un/vai kravu gaisa pārvadājumiem uz attiecīgo lidostu vai no tās;

4) "lidostas maksa" ir maksājums, ko iekasē par labu lidostas administrācijai un ko maksā lidostas lietotāji par tāda aprīkojuma un tādu pakalpojumu izmantojumu, kurus nodrošina vienīgi lidostas administrācija un kuri ir saistīti ar gaisakuģa nolaišanos, pacelšanos, apgaismojumu un novietošanu, kā arī ar pasažieru un kravu apkalpošanu;

5) "lidostu tīkls" ir lidostu grupa, kuru dalībvalsts ir pienācīgi nozīmējusi un kuru pārvalda viena lidostas administrācija.

3. pants

Nediskriminācijas princips

Dalībvalstis nodrošina, ka lidostas maksas nav diskriminējošas pret lidostas lietotājiem saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem. Tas neizslēdz iespēju sabiedrības un vispārējās interesēs lidostas maksas pielāgot, tostarp saistībā ar vides jautājumiem. Šādai pielāgošanai izmantotie kritēriji ir atbilstīgi, objektīvi un pārredzami.

4. pants

Lidostu tīkls

Dalībvalstis lidostu administrācijai var ļaut izveidot kopīgu un pārredzamu lidostas maksu iekasēšanas sistēmu, kas aptver lidostu tīklu.

5. pants

Vienotas tarififikācijas sistēmas

Pēc tam, kad ir informēta Komisija, dalībvalstis atbilstoši Kopienas tiesību aktiem lidostu administrācijai var ļaut piemērot vienotu un pārredzamu tarififikācijas sistēmu lidostās, kas sniedz pakalpojumus vienā un tajā pašā pilsētā vai konurbācijā, ar nosacījumu, ka katra no šīm lidostām pilnībā ievēro 7. pantā noteiktās pārredzamības prasības.

6. pants

Konsultācijas un tiesiskā aizsardzība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka katrā lidostā tiek noteikta obligāta regulāru konsultāciju procedūra starp lidostas administrāciju un lidostas lietotājiem vai to pārstāvjiem vai asociācijām par lidostas maksu sistēmas darbību un lidostas maksu lielumu, kā arī atbilstīgā gadījumā konsultācijām par sniegto pakalpojumu kvalitāti. Šādas konsultācijas notiek ne retāk kā vienu reizi gadā, ja vien iepriekšējās konsultēšanās laikā par to nav panākta cita vienošanās. Ja pastāv lidostas pārvaldības iestādes un lidostu lietotāju daudzgažu vienošanās, tad konsultācijas notiek tā, kā to paredz šī vienošanās. Dalībvalstīm ir tiesības prasīt biežākas konsultācijas.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka izmaiņas sistēmā vai lidostas maksu lielumā pēc iespējas tiek veiktas, vienojoties lidostas administrācijai un lidostas lietotājiem. Šajā nolūkā lidostas administrācija iesniedz lidostas lietotājiem jebkuru priekšlikumu par izmaiņām sistēmā vai lidostas maksu lielumā ne vēlāk kā četrus mēnešus pirms to stāšanās spēkā, norādot arī ierosināto izmaiņu iemeslus, ja vien nepastāv kādi ārkārtēji apstākļi, kuri jāpamato lidostas lietotājiem. Lidostas administrācija apspriežas ar lidostas lietotājiem par ierosinātajām izmaiņām un pirms lēmuma pieņemšanas ņem vērā viņu viedokli. Lidostas administrācija parasti publicē savu lēmumu vai ieteikumu ne vēlāk kā divus mēnešus pirms tā stāšanās spēkā. Lidostas administrācija pamato savu lēmumu attiecībā uz lidostas lietotāju viedokli, ja par ierosinātajām izmaiņām netiek panākta vienošanās starp lidostas administrāciju un lidostas lietotājiem.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka domstarpību gadījumā saistībā ar lēmumu par lidostas maksām, ko pieņēmusi lidostas administrācija, katra no pusēm, kā noteikts 11. pantā, var lūgt neatkarīgas uzraudzības iestādes iejaukšanos, kura izskata sistēmas vai lidostas maksu lieluma izmaiņu pamatojumu.

4. Ja lidostas maksu sistēmas vai lieluma izmaiņas, kuras nolēmusi veikt lidostas administrācija, izskata neatkarīgā uzraudzības iestāde, tās nepiemēro līdz brīdim, kamēr šī uzraudzības iestāde nav izskatījusi attiecīgo lietu. Neatkarīgā uzraudzības iestāde četru nedēļu laikā pēc attiecīgā lūguma saņemšanas pieņem pagaidu lēmumu attiecībā uz lidostas maksu izmaiņu stāšanos spēkā, ja vien šādā pašā termiņā nevar pieņemt jau galīgo lēmumu.

5. Dalībvalsts var nolemt nepiemērot 3. un 4. punktu attiecībā uz lidostas maksu lieluma vai struktūras izmaiņām tajās lidostās, kurās:

a) atbilstoši valstu tiesību aktiem ir spēkā obligāta procedūra, saskaņā ar kuru lidostu maksas vai to maksimālo līmeni nosaka vai apstiprina neatkarīgā uzraudzības iestāde; vai

b) atbilstoši valstu tiesību aktiem ir spēkā obligāta procedūra, saskaņā ar kuru neatkarīgā uzraudzības iestāde regulāri vai pēc ieinteresēto personu pieprasījuma pārbauda to, vai šādas lidostas ir pakļautas efektīvai konkurencei. Ja šādas pārbaudes rezultāti to pieļauj, dalībvalsts pieņem lēmumu, ka lidostu maksas vai to maksimālo līmeni nosaka vai apstiprina neatkarīgā uzraudzības iestāde. Šis lēmums ir spēkā tik ilgi, cik nepieciešams, pamatojoties uz šīs iestādes veikto pārbaudi.

Šā punkta īstenošanai dalībvalsts piemērotās procedūras, nosacījumi un kritēriji ir atbilstoši, objektīvi, nediskriminējoši un pārredzami.

7. pants

Pārredzamība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka lidostas administrācija katru reizi, kad paredzētas 6. panta 1. punktā minētās konsultācijas, katram lidostas lietotājam vai lidostas lietotāju pārstāvjiem vai asociācijām sniedz informāciju par komponentiem, pamatojoties uz kuriem tiek noteikta visu to maksu sistēma vai lielums, ko katrā lidostā iekasē lidostas administrācija. Šajā informācijā iekļauj vismaz:

a) par iekasētajām lidostas maksām nodrošināto dažādo pakalpojumu un infrastruktūras sarakstu;

b) lidostas maksu noteikšanai izmantoto metodiku;

c) kopējo izmaksu struktūru aprīkojumam un pakalpojumiem, uz ko attiecas lidostas maksas;

d) no dažādām maksām gūtos ienākumus un pakalpojumu, uz ko tās attiecas, kopējās izmaksas;

e) jebkādu valsts iestāžu finansējumu aprīkojumam un pakalpojumiem, uz ko attiecas lidostas maksas;

f) prognozes par situāciju lidostā ar maksām, satiksmes palielināšanos un ieguldījumu priekšlikumiem;

g) lidostas infrastruktūras un aprīkojuma faktisko izmantojumu konkrētā laikposmā; un

h) jebkuru būtisku investīciju priekšlikumu paredzamo ietekmi uz lidostas jaudu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka lidostas lietotāji pirms katras konsultācijas iesniedz lidostas administrācijai informāciju, kā tas paredzēts 6. panta 1. punktā, jo īpaši par:

a) satiksmes prognozēm;

b) gaisakuģu flotes sastāva un paredzētās izmantošanas prognozēm;

c) attīstības projektiem attiecīgajā lidostā; un

d) prasībām attiecīgajā lidostā.

3. Saskaņā ar valsts tiesību aktiem atbilstīgi šim pantam sniegtā informācija uzskatāma par konfidenciālu vai ekonomiski aizsargājamu, un ar to attiecīgi rīkojas. Attiecībā uz lidostu administrācijām, kuru akcijas kotē biržā, ievēro attiecīgos biržas noteikumus.

8. pants

Jauna infrastruktūra

Dalībvalstis nodrošina, ka pirms jaunu infrastruktūras projektu plānu pabeigšanas lidostas administrācija apspriežas ar lidostas lietotājiem.

9. pants

Kvalitātes standarti

1. Lai nodrošinātu vienmērīgu un efektīvu lidostas darbību, dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai lidostas administrācija un lidostas lietotāju pārstāvji vai asociācijas var risināt sarunas nolūkā noslēgt pakalpojumu līgumu par lidostā sniegto pakalpojumu kvalitāti. Šīs sarunas par pakalpojumu kvalitāti var noritēt kā daļa no 6. panta 1. punktā minētajām konsultācijām.

2. Jebkurā šādā pakalpojumu līgumā lidostas administrācija nosaka sniedzamo pakalpojumu kopumu, ņemot vērā faktisko lidostas maksu sistēmu vai lielumu un to pakalpojumu kopumu, kādu lidostu lietotājiem ir tiesības saņemt par samaksātajām lidostas maksām.

10. pants

Pakalpojumu diferenciācija

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai lidostas administrācijai ļautu dažādot konkrētu lidostas pakalpojumu, termināļu vai termināļu daļu kvalitāti un apjomu nolūkā sniegt īpaši

pielāgotus pakalpojumus vai īpaši atvēlēt termināli vai termināļa daļu. Lidostas maksu lielumu var diferencēt atbilstīgi šādu pakalpojumu kvalitātei un apjomam, kā arī to izmaksām vai citam objektīvam un pārredzamam pamatojumam. Neskarot 3. panta prasības, lidostas administrācijas patur tiesības noteikt jebkādas šādas diferencētas lidostas maksas.

2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai jebkuram lidostas lietotājam, kas vēlas izmantot īpaši pielāgotus pakalpojumus vai īpaši atvēlētu termināli vai termināļa daļu, ir piekļuve šādiem pakalpojumiem un terminālim vai termināļa daļai.

Ja piekļuve īpaši pielāgotiem pakalpojumiem un/vai īpaši atvēlētam terminālim vai termināļa daļai vēlas vairāk lidostas lietotāju, nekā ir iespējams nodrošināt jaudas ierobežojumu dēļ, piekļuve nosaka uz atbilstīgu, objektīvu, pārredzamu un nediskriminējošu kritēriju pamata. Šos kritērijus nosaka lidostas administrācija, un dalībvalstis var pieprasīt, lai tos apstiprinātu neatkarīga uzraudzības iestāde.

11. pants

Neatkarīga uzraudzības iestāde

1. Dalībvalstis ieceļ vai izveido neatkarīgu iestādi kā valsts neatkarīgu uzraudzības iestādi, lai nodrošinātu to pasākumu pareizu piemērošanu, kas paredzēti atbilstīgi šai direktīvai, un uzņemtos vismaz 6. pantā noteiktos uzdevumus. Šī iestāde var būt tā pati iestāde, kurai dalībvalsts uztic piemērot papildu reglamentējošos pasākumus, kas minēti 1. panta 5. punktā, tostarp maksu sistēmas un/vai lidostas maksu lieluma apstiprināšanu, ja tā atbilst šā panta 3. punktā minētajām prasībām.

2. Šī direktīva nekavē neatkarīgu uzraudzības iestādi atbilstoši valsts tiesību aktiem deleģēt šīs direktīvas īstenošanu citām neatkarīgām uzraudzības iestādēm, ja tiek nodrošināta pārraudzība un iestāde uzņemas pilnu atbildību, kā arī ar noteikumu, ka īstenošana notiek atbilstoši tādiem pašiem standartiem.

3. Dalībvalstis garantē neatkarīgās uzraudzības iestādes neatkarību, nodrošinot, ka tā ir juridiski nošķirta un funkcionāli neatkarīga no jebkuras lidostas administrācijas un jebkura gaisa pārvadātāja. Dalībvalstis, kuras saglabā īpašumtiesības uz lidostām, lidostas administrācijām vai gaisa pārvadātājiem vai saglabā kontroli pār tiem, nodrošina, ka funkcijas saistībā ar šīm īpašumtiesībām vai kontroli nepiešķir neatkarīgajai uzraudzības iestādei. Dalībvalstis nodrošina, ka neatkarīgā uzraudzības iestāde īsteno savas pilnvaras objektīvi un pārredzami.

4. Dalībvalstis paziņo Komisijai neatkarīgās uzraudzības iestādes nosaukumu un adresi, tai uzticētos uzdevumus un pienākumus un veiktos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību 3. punktam.

5. Dalībvalstis var izveidot neatkarīgās uzraudzības iestādes finansēšanas mehānismu, kas var ietvert maksu iekasēšanu no lidostas lietotājiem vai lidostas administrācijām.

6. Saistībā ar domstarpībām, kas minētas 6. panta 3. punktā, dalībvalstis nodrošina, lai būtu iespējams:

- a) izveidot procedūru lidostas administrācijas un lidostas lietotāju domstarpību risināšanai;
- b) noteikt nosacījumus, saskaņā ar kuriem šīs domstarpības var izskatīt neatkarīgā uzraudzības iestāde. Tā jo īpaši noraida sūdzības, ko uzskata par neatbilstīgi pamatotām vai neadekvāti dokumentētām; un
- c) noteikt kritērijus, ar kuru palīdzību domstarpības izvērtēs, lai tās risinātu.

Šīs procedūras, nosacījumi un kritēriji ir nediskriminējoši, pārredzami un objektīvi.

7. Veicot 6. pantā izklāstīto sistēmas vai lidostas maksu izmaiņu pamatojuma izpēti, neatkarīgajai uzraudzības iestādei ir pieejama vajadzīgā informācija no iesaistītajām pusēm un tai ir jākonsultējas ar šīm pusēm, lai tā pieņemtu lēmumu. Neskarot 6. panta 4. punktu, tā pieņem galīgo lēmumu pēc iespējas drīzāk un ne vēlāk kā četru mēnešu laikā pēc attiecīgā lūguma saņemšanas. Ārkārtējos un pietiekami pamatotos gadījumos šo termiņu var pagarināt par diviem mēnešiem. Neatkarīgās uzraudzības iestādes lēmumi ir saistoši, bet tos var pārskatīt parlamentā vai tiesā atbilstīgi dalībvalsts procedūrām.

8. Neatkarīgā uzraudzības iestāde par savu darbību publicē gada pārskatu.

12. pants

Ziņojumi un pārskatīšana

1. Komisija līdz 2013. gada 15. martam iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs direktīvas piemēro-

šanu, novērtējot gūtos panākumus direktīvas mērķa sasniegšanā, kā arī, ja vajadzīgs, jebkuru attiecīgu priekšlikumu.

2. Dalībvalstis un Komisija sadarbojas, piemērojot šo direktīvu, jo īpaši attiecībā uz informācijas apkopošanu 1. punktā minētajam ziņojumam.

13. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs līdz 2011. gada 15. martam stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsaucis.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

14. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

15. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2009. gada 11. martā

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs
H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
A. VONDRA